

HIRTELEN ŐSZIESRE FORDULT

az idő
Talán a birsalmákat kellene
kirakni
felszeletelni — onnan eredhet
a hideg
vagy a bútorokat átrakni
zsúfolni melegíteni
de hát hit nélkül...
ha egyszer
nincs róla meggyőződve az ember...
Aztán így élni
míg nem jön valahonnan
figyelmeztetés
így nem lehet élni
na tessék de végül mégiscsak
megy valahogy

KÉSŐ ESTE A FAISKOLÁBAN

Az ágak a sötét égbe
szakadnak. Még a pára
is, fentről.
Itt lehet álldogálni,
füstölni, zavartalan,
hát ez az.
Hanem aztán egy reccsenés,
a rözse közt. Távolság vagy
közel. Még közelebb.
De senki.
A fák közt senki.

Vagyis a földön, körös-
körül.
Hát akkor, odafönn?
Hogy ágról ágra lép,
közeledik, egyre inkább.
Csak hogy ez lehetetlen.
Akkor meg mi az,
amit tisztán hallani
messzebb vagy közelebb?
Lehet, hogy véletlen hangok,
vagy fentről hullik valami?
Így van ez.
Csak kopog a kalapkarimán.
De ha nincs kalap,
nincs kalapkarima,
abbamarad a kopogás.
Egy reccsenés a rözse közt.
Távol vagy közel.
Még közelebb.
A fák közt meg senki.
Így van ez.

VARJÚ SZÁLLT ITT

neki az alkonyatnak
kárógó erdei felé

Varjú szállt itt
egyedül
de nem biztos hogy varjú
mert egyedül szállt
csak én mondom rá
hogy varjú
mert egyedüli szállt
nem húzott árnyékot
feketét

De lehet hogy az
csak én kételkedek benne
mert félek hogy csalás csalódás
csalatkozás
így szedtek rá és épp ezért
nem hiszek el semmit
nem is kételkedés
visszautasítása a gondolatnak is

ÉGETNI VISZIK?

Ez ifjú
rávésve a kőre
még kiáltott valamit
a távozók után
elégedetlenül sorsával
bele nem törődve

Aztán kézbe vette
a víz a fagy
fény-árny játéka
a többiekből ennyi sem maradt
mint ez a szakadatlan
kiáltás

de hát mivelünk?
akik minderről tudunk?
hogyan bántak majd?
hová süllyesztenek
vagy tesznek
a hátratekingetők?

összemarkolják-e utánunk
a feltorlódott papír-
halmokat
ha nem futja az időből
hogyan másképp tüntessük el
próbálkozásaink nyomait?

égetni viszik?
vagy felhasználni?
mihez?
kellékeinket
vagy meztelen nyomorúságunk?
kik?

CSÖND MELEG BENT

vagyis az eső zuhogása
majdnem mint a csönd
olyan

Hát a postaláda? hogy
üres?
fű veri fel
elfeledkeztek rólam? félretettek?

Csapódik ki-be
nyitott szárnyal
zűr a földszinten
a törött ablakok miatt

Vagy zárva?
de hát újság jön
van mit olvasni a gyerekeknek
gyúrni hajtogatni

Nedves időben aztán
nincs bocsánat
ázott fülek vonulnak szemek tekintetnek
minden lefelé gördül
hajlatot keres
és gyöngyözik
vagy kiakasztva szárad

JÓ FELTÉTELEK MEGKÖVESEDESHEZ

Csak hol veszem majd
a szürkét
látán a tetőpaláknak
hozzáadni vagy elvenni
megfelelni a szürkének
szürke szürke

de hát lesz ahogy lesz
(máris van)
elég régóta iparkodok
idomulni hozzá alakulni
engedményeim vannak
(máris engedmények)
vagyis mindössze ez van
arra az eshetőségre
ha valakinek eszébe jutna
megsodorintani
hogy nyálás ujjal
tűbe fűzzön

KIS SZOBÁT NEKEM

Kis gondolatnak kis ötletnek
fejhez méretezve mindenképpen
hogy ami biztos az biztos
kis szobát nekem
rendezni mindezt
mert mikor vonjam le?
és hogyan?
abból
ami itt következik
a félig sikerült tapasztalatokat?

túlfeszített munka
akár egy üres csillag
csak le-fel le-fel
de a kétkedés
hogy aztán oda az önbizalom
jaj az önbizalom
pedig anélkül!
és bezárkózva
no de a vége?
mert biztosan félreértettem
az egészen tetszetős (?)
háromszor (általuk) meg-
ünnepelt napot amikor
lelőzték a redőnyöket
grrrrr és hatalmas csattanással
este lett

Hanem mit csinálnak most?
az ajtók mögött kérdezem
mögötte az ajtóknak
a belépőben?
meg a neszek a zajok
tépázott zörejek
a villanyórából
vagy
mélyebbről valahonnan?
a falból? most indul?
de abbahagyja-e kérdezem
felhagy vele? vagy elmegy?
marad?

AZ UTOLSÓ OKTÓBERI NAP

Farakásokat hordanak ide.
Erdészarc, egyenruhazöld.
Füst pepecsel.
Füstkigyó, felfelé, ablakokat
feszeget.
Pacsirtafészek egyenruhazsebben.
A pacsirta kiröppen,
kaparász, kocorász.
Hajnali fagy, ez igen.
Farakásokat hordanak ide.
Máris tűz odalenn,
hiszen füst pepecsel,
ablakot feszeget.

ELEGIA

Írhatnék eleve jó irányba
terelt elégiát is,
elégiát, ha felszökne a lázam
s megtudnám idejében,
mily forró az elégia.

Vagy tankönyvet forgatni,
nyilatkozni pátosztalanul,
de orrvérzés közepette
nincs módomban írni
forró eléglát.

De ha elégiára van szüksége a háznak,
tudtomra adják százszor:
legyen kéznél papír, ceruza.
Örömmel látok hozzá. Megfontoltan:
De jó nap lesz-e ez elégiára?